

Francie už nikdy nebude tou zemí, kterou jsme dříve znali

svobodny-svet.cz/francie-uz-nikdy-nejbude-tou-zemi-kterou-jsme-drive-znali

9. července 2023

SU/JAN EICHLER

Co se to děje v kdysi sladké Francii? V zemi Françoise Villona, Viktora Huga, Georga Bizeta? Odpověď na příčiny nepokojů jsme hledali už v minulém díle s politologem Janem Eichlerem. A ten usuzuje, že: „Nejvyhrocenější je to právě ve Francii, protože tam počet přistěhovalců a lidí z přistěhovaleckého prostředí už atakuje možná hodnotu deseti milionů.“ A dále pokračoval: „Hledání racionálního řešení v mnoha ohledech komplikuje politická korektnost. Ta je tam všudypřítomná a byla velmi přítomná i v debatách o přistěhovalectví. Už přes dvacet let se diskutuje o tom, kolik tam vlastně přistěhovalců je. Kolik tam je muslimů. Oni si to v rámci politické korektnosti zakázali evidovat. Nemají oficiální evidenci, kolik je tam vyznavačů islámu. Vědí, kolik je tam katolíků, kolik je tam protestantů a podobně. Ale tyto údaje si zakázali.“ To vysvětloval v minulém díle náš host. Kudy, a zda vůbec ještě vede cesta z těchto problémů, tak o tom si budeme povídat dnes.

Martina: Jedno z hesel násilníků, které zní mezi demonstranty a objevuje se jako nápisy v ulicích, zní: „Když není spravedlnost, nebude ani mír“. Tušíte, jakou spravedlnost mají povstalci na mysli?

Jan Eichler: No, oni se vymlouvají na některé fakty objektivního charakteru. Jejich sídliště jsou přelidněná. Velice přelidněná. Žijí tam třeba dvě rodiny v jednom, v některých těch hodně přelidněných sídlištích se spí na směny. Tři lidé připadají na jednu postel. Ale do důsledku vzato, zavinili si to oni sami, protože do této země, do Francie, dlouhou dobu létali, aniž by měli doklady. A zavinili si to i Francouzi, kteří pak chodili protestovat, Francouzi strašně rádi manifestují v ulicích, je to národ zpěváků, tak oni mají takové ty popěvky. Vidím to, slyším to jako dnes, před těmi pětadvaceti lety, ty demonstrace: „Dejte všem papíry. Papíry všem!“ Tedy, zlegalizujte všem pobyt. Toto je jeden z těch důsledků. Přelidněná sídliště, kde je dvojnásobná míra nezaměstnanosti ve srovnání se zbytkovou Francií, je tam mimořádně nízká kvalita výuky na základních školách. Jít tam učit pro učitele je velké dobrodružství, nebo spíš také trest. Takže oni zaostávají i z hlediska vzdělanosti. Zaostávají z hlediska životního uplatnění. Ale je otázka, jestli tohle může ospravedlnit ten výbuch.

Martina: Pane profesore Jane Eichlere, vojáci v aktivní službě, které jsme zmiňovali, už před dvěma lety, v květnu 2021, napsali tehdy dopis na podporu veteránů a generálů v záloze a tehdy tam napsali: Francie spěje ke zhroucení a je předzvěstí chaosu a násilí. Před těmi dvěma lety se ukazuje to, že Francie je předzvěstí chaosu a násilí – to byla prognostická věta. Ale myslíte si, že také Francie spěje ke zhroucení? Že i toto by mohlo dojít naplnění? V určitém smyslu slova.

Jan Eichler: Bohužel to vyloučit nelze.

Martina: Jak by to vypadalo, to zhroucení Francie?

Jan Eichler: Zopakuju, já nejsem prognostik, násilí může přerůst, když se bavíme tady o černých scénářích, může přerůst v těch předměstích do centra měst. Oni si to už teď troufli. Rabovali obchody s luxusním zbožím. Oni mají rádi adidasky, oni mají rádi boty Nike a sportovní oblečení, to všechno se jim líbí, mají rádi restaurace, takže vymlátili třeba McDonald's, zašli tam, tak sedělo několik rodin, které už měly zaplacené jídlo, je to nezajímalo, všechno, co bylo připravena na servis, sebrali a sežrali, jinak to říct neumím, a baseballovými páčkami pak ještě rozmlátili výlohy. Takže tam se může stát, že budou chodit i do drahých, luxusních restaurací, nechají se obsloužit bez zaplacení, pak to zdemolují, k tomu oni bohužel ty sklony mají.

Martina: I babička toho zabitého chlapce Nahela vyzývala k uklidnění a tvrdila, že smrt jejího kluka je pouhá záminka. Myslíte si to také, že to tam stále prostě vře pod povrchem, a je v podstatě úplně jedno, co to kdy spustí? A může k tomu dojít kdykoliv a kdekoliv znovu?

Jan Eichler: Bohužel, ta babička má pravdu. Byla to jenom záminka. Ta jeho babička je ještě přistěhovalkyně, ale už maminka toho zabitého Nahela se narodila v této zemi. Takže on je posuzován jako Francouz. Ona to vystihla, tam to vře, ta jejich nenávist, to je celosvětová nenávist muslimů vůči západní civilizaci. Oni před osmi lety zveřejnili takovou celosvětovou výzvu – Výzva k celosvětové islámské vzpouře – kde oni říkají, Západ je úpadkový, je degenerovaný, je neschopný odporu, je to civilizace minulosti, je na sestupné linii. To je jejich diagnóza. A zároveň s tím připojují prognózu, ne prognózu, oni k tomu připojují i terapii. Tou je islamizace. Naprostá islamizace, která má probíhat ve čtyřech etapách. Nejprve se musí ti přistěhovalci v naprostém rozsahu řídit zásadami islámu. A pak se tím musí řídit i ta místa, kde žijí. A nakonec si nikdo z původních obyvatel nesmí dovolit chovat se

tak, aby to bylo v rozporu se zásadami islámu. S tou takzvanou halalizací. Skvěle to literárně vystihl Michel Houellebecq v té své knize Podrobení se.

Martina: Podvolení.

Jan Eichler: Podvolení.

Martina: A také má kvůli tomu na krku žalobu, pokud vím. Vy jste řekl, že pro přistěhovalce je řešení takzvaná naprostá islamizace. Nespojila tato vyhlídka třeba Francouze do jednoho šiku, anebo jsou Francouzi rozpolceni a mají pravdu ti, co píšou, že rozpad, který spolu s islamismem a hordami na předměstích vede k oddělení mnoha částí národa, že mají pravdu, že to vlastně Francouze ještě více rozděluje?

Jan Eichler: Francouzi říkají, že u nich už dávno platí odluka církve od státu. Vaše víra je vaše osobní záležitost. Oni to rozšířili i jinak, když se někteří pokoušeli obviňovat Emanuela Macrona z toho, že jeho manželka Bridgite je jenom zástěrka, že on vlastně na ženské není, tak většina Francouzů řekla, to je jeho soukromá věc. To ať na něj lepenovci vůbec netahají. Oni toto už mají v krvi a genech, že tyto životní přístupy a preference jsou osobní věcí každého. Takže oni v tomto jsou trochu korektní, a aby se sjednocovali, no tak jak? Všichni katolíci? A co zase tedy protestanti, kterých tam také není málo?

Martina: Mně asi šlo spíše o jinou věc, zdali toto násilí, to co se děje, a to, co se, jak jsme se bavili, může kdykoliv dít znovu, zda to sjednotilo třeba Francouze, anebo se dále utápí v politické korektnosti a jsou mezi nimi skupiny, které se třeba radikalizují, Francouzů, a ti, kteří pořád říkají, ne ne ne, můžeme si za to sami. Jaká je tam podle vás obecně atmosféra v zemi?

Jan Eichler: Mezi těmi politickými elitami je nadále hluboce zakořeněna korektnost. Ale začínají už nastupovat jiní politikové. Rád v posledních dnech chválím ministra spravedlnosti, to je Éric

Dupond-Moretti, má dvě složená příjmení. Dupond je po tátovi Francouzovi, Moretti po mamince Italce. Do Francie se v minulosti nejprve integrovala a později asimilovala spousta Italů. Mnoho Poláků, Portugalci. Nebyl s nimi problém. Myslelo se, že i muslimové se po čase začnou integrovat, nebo dokonce asimilovat. Ale to náboženství, ta jeho džihadizace, ta jeho radikalizace, toto všechno naprosto změnila. A Éric Dupond-Moretti měl tu odvahu, že se hned po prvních dnech postavil před novináře, on je to pořádný chlap, netypický Francouz, takových těch 185 cm, možná víc, mohutný chlap, neholená tvář, on si jako student na právnické fakultě na studia vydělával tím, že pracoval jako hrobník. Čili, on uměl s krumpáčem a s lopatou. Takže je to chlap, který za to umí vzít. A do kamery se obrátil, zaparkoval svoje oči do kamery a řekl: „Teď mluvím k rodičům těch násilníků, vy jste zodpovědní za jejich výchovu. Vy jste na ně brali rodinné přídavky, vy budete trestáni až do výše 3 000 eur, takovýmito pokutami.“ Ale je to 30 000, až do výše 30 000 eur, tedy tři čtvrtě mega v českých korunách.

Martina: Nejsou to jenom řeči? Stejně je z nich nedostanou.

Jan Eichler: No, aspoň že to řekl. Já vkládám naděje do těch mladých starostů. Jako je ten Jeanbrun, kterému zaútočili na rodinný domek. Jak tam pustili to auto s hořící směsí. On nebyl doma, bylo to v noci z neděle na pondělí. Nebyl doma, protože byl na radnici, kde řídil opevňovací práce. A tu noc pracovali starostové ve všech městech. On tam měl ale svou manželku se svými dvěma dětmi ve věku 5 a 7 let. Ona utíkala k sousedům, zlomila si přitom nohu. Toto hodně senzibilizuje dnešní Francii. Já jemu věštím velkou kariéru. Je to také vysoký urostlý chlap, 185 cm, náležitý hluboký hlas, pěkný baryton, neholená tvář, ten má určitou budoucnost. Který byl právě v přímém styku, v přímém kontaktu, ten by měl být velmi brzy dán na kandidátku nějaké strany, nebo vysoké místo, aby byl zvolen. Jednou by to mohl být ministr. On má tu zkušenost, jaká chybí

současnému prezidentovi, který nikdy nebyl starostou, nikdy nebyl poslancem, je to takové skleníkové dítě. Tento Jeanbrun rozhodně není skleníkové dítě.

Martina: Hned v první větě toho dopisu, zmiňovaného před dvěma roky, na dopisu bývalých armádních důstojníků je věta: „Hodina je vážná. Francie je v nebezpečí, hrozí několik smrtelných nebezpečí.“ Nazval byste to také tak, a pokud ano, tak jaká smrtelná nebezpečí tedy Francii hrozí?

Jan Eichler: Oni přímo mají na mysli nebezpečí pro francouzskou historii, pro francouzskou kulturu a pro každodenní život. Oni argumentují tím, že se začaly svrhávat sochy velkých francouzských politiků z období středověku, novověku i současnosti. Těm lotrům z předměstí není nic svaté. Dožadují se přehodnocování takových velikánů, jako byl Jean Jacques Rousseau, jako byl Voltaire a další. Protože neprotestovali proti kolonialismu a podobně. Tak to je takové to první nebezpečí. Druhé, je ta každodenní nebezpečnost. Oni také mluví o tom, že přistěhovalectví Francii strašně ekonomicky vyčerpává. Tady jsou v naprostém protikladu vůči těm politicky korektním, kteří tvrdili, že to Francii pomůže, oni dělají to, co by už řadový Francouz nedělal a podobně. To není pravda. A pokud jde o ty francouzské generály, důstojníky a praporčíky, kteří sepsali a zveřejnili tento protest, to je téma, o kterém se radši ve Francii nemluví. Pořád je tam ještě ta korektnost. A ono ani na úrovni západní Evropy to moc nechtějí slyšet.

Martina: Pane profesore Eichlere, už v době, kdy Francie seznala, že potřebuje zákon o náboženském separatismu, to už je také pár let, tak tehdy jsem si říkala, jestli je to vůbec možné. Protože ten zákon schvaloval mimo jiné správním celkům umožnit, aby měly přehled o počtu mešit a modliteben na svém území. Do té doby bylo nekorektní pro starosty se na něco takového ptát. Navíc tento zákon požadoval, aby finanční dary ze zahraničí nad čtvrt milionu korun byly deklarovány. Což znamená, že doposud, do té doby do Francie proudily finance pro mešity a náboženská společenství bez jakékoliv

kontroly. A když si to dáme dohromady, tedy když vám přicházejí peníze, o kterých nevíte, a ty peníze by měly jít na mešity, které si nemůžete spočítat, takže vlastně vůbec nevíte, jestli ty peníze skutečně šly na mešity, šly třeba na výuku francouzštiny, nebo spíše na výuku šaríi, anebo šly na „ákáčka“ a kulometná hnízda. A když jsem tak toto položila vedle sebe, tak mě napadá jenom otázka, je už Francie odepsaná?

Jan Eichler: Říká to mnoho lidí, a já tu otázku kladu sám sobě už delší dobu. Dneska se ví, že těch mešit tam je 2 100, 2 200, což je veliké množství. Ty mešity jsou velice velké. Jsou grandiózně projektované, a každý týden tam přibývá několik dalších. A chodí tam peníze, mimo jiné, třeba ze Saúdské Arábie. Ty peníze jdou na takzvané detašované imámy. Ten pojem použil i v minulosti prezident Macron. Takzvaný konzularimámismus. Oni je tam pozvou, ti imámové neumějí ani francouzsky, neumějí mluvit francouzsky, ono spousta těch násilníků z předměstí nechodí do francouzských škol. A chodí k těm imámům. Ti jim tam vykládají právě to, jak je Západ prohnílý, zkažený, úpadkový, jak je nespravedlivý, jak drancoval přírodní bohatství zemí jejich dědů, otců, pradědů a dalších, takže tímto je ta Francie opravdu hodně zasažena. A ti imámové vysloveně podvracejí republiku. Před dvěma lety se k tomu prezident Macron vyjádřil, ve svém projevu, nebylo náhodné, že si vybral město na jihu Alsaska, toho krásného, estetického Alsaska, které je bohaté, které je velmi útulné, bývalo velmi čisté, uklizené. Měli tam něco z té německé preciznosti a důrazu na čistotu. Bohužel i toto se tam všechno, i v tom Alsasku, hodně změnilo k horšímu. Budou si muset na ty imámy posvítit a budou je muset vykazovat ze země.

Martina: Není už pozdě?

Jan Eichler: Já mám tu obavu, že pozdě už je. Mám tu obavu.

Martina: Teď můžeme litovat tuto nádhernou zemi, ale obávám se, že můžeme litovat i sebe. Protože je zřejmé, že si vedení Evropy neuvědomuje, že svými kroky nás všechny, všechny evropské země,

může přibližovat k podobným scénářům. Máte z toho obavu?

Jan Eichler: Tak my nemáme koloniální minulost.

Martina: Ale Evropa není nafukovací, jak se ukázalo, nafukovací není ani Francie, nafukovací není ani Británie, nafukovací není ani Švédsko a Itálie a Španělsko, a můžeme pokračovat dál.

Jan Eichler: To všechno jsou země buďto koloniální, z minulosti, jako je Španělsko, nebo velice bohaté a hodně hyperkorektní, jako Švédsko. Určitou dobu si ještě můžeme říkat, že nemáme koloniální minulost. Ale ony ty počty tady přibývají. A pak je tady další věc, za kterou výhledově můžeme být potrestáni, která se může stát ne důvodem, ale záminkou k nějakému teroristickému aktu. To je účast vojáků v misích v islámském světě. Když podřezávali toho kněze ve východobretaňském městečku, tak křičeli: Tak dlouho, jak budou padat francouzské bomby na Sýrii a zabíjet naše muslimské bratry, tak dlouho my vás tady budeme vraždit. Oni tomu říkají, přeneseme válku z našich muslimských zemí na jejich území. To je všechno pomsta za ty operace. Francie jich měla celou řadu, velké množství, a dneska je už úplně jedno, že na rozdíl od Iráku v roce 2003, byly legální akce a zásahy, že měly obě dvě rezoluce Rady bezpečnosti, že byly legitimní, to je těmto džihádistům naprosto jedno. A nelze vyloučit, že se můžou mstít i jiným armádám, které své vojáky poslaly v minulosti do misí v islámském světě. Irák, Afghánistán, Mali a podobně. A záminkou se můžou stát i neomalená vyjádření některých politiků. Jako třeba vyjádření, jestli to nevíte, paní redaktorko, tak ne každý muslim je terorista, ale každý terorista je, paní redaktorko, muslim. Což fakticky vzato nebyla pravda. Měli jsme teroristy v Itálii a na Srí Lance a v Indii a v dalších místech. Ale i takováto neomalená sprostá vyjádření nahrávají, bohužel, nahrávají prostě džihádistům.

Martina: Pane profesore, vy jste říkal teď, co všechno se může stát třeba důvodem k teroristickému útoku. Ale pokud necháme hovořit čísla, tak podle informací, které si ovšem člověk musí poměrně

složitě vyhledat, protože naše média o tom vůbec neinformují, je v těchto měsících obrovská migrační vlna do Evropy. To znamená, že tady nemusí být ani důvody. Tady zkrátka nebude místo. Není tomu tak?

Jan Eichler: No, já nejsem tedy odborník na demografii, nejsem odborník ani na tento extrémismus, ale ten příliv je velice silný i v letošním roce, je velice, velice znepokojivý. To ano.

Martina: Kam nás, myslíte si, povede podepsaná smlouva, úmluva o povinné solidaritě?

Jan Eichler: Tak. Znovu zopakuju, že nejsem prognostik.

Martina: Ale teď už jste možná malinko alibista.

Jan Eichler: Jsem alibista, ano.

Martina: Proč?

Jan Eichler: Nikomu nedělá potěšení, když někdo řekne nějakou prognózu a ona se nenaplní. Tak to je věčná stránka věci. No, a potom pořád někde ještě pracuji, tak já musím myslet i na to pracoviště, ve kterém ještě působím.

Martina: Rozumím, nebudu vás trápit. Přesto se jenom zeptám, ve Francii po léta, v nebyvalé četnosti hoří katedrály. Nejsou to kostely, jsou to katedrály, protože ty jsou sídlem biskupa, tudíž symbolem katolicismu. Mlží se o tom – „prostě nějaká špatná elektroinstalace“. Víme, jakými nelegálními cestami do Francie a do dalších zemí Evropy proudí migranti, jejichž totožnost není odhalitelná, protože nemají doklady a podobně. Bavili jsme se tady o teroristických činech. Bavili jsme se tady o brutálním setnutí středoškolského učitele Samuela Patyho, jenom za to, že přednášel o svobodě slova. Můžeme tady vyjmenovat spoustu těchto činů. Řekněte mi, není čas začít mluvit na rovinu? Říct: Toto se nám, celé Evropě, může vymknout z rukou? Není ten, nevím, jestli není čas, nejvyšší čas, anebo jestli už je pozdě?

Jan Eichler: Je to ten nejvyšší čas. Určitě. To nebyla náhoda, že se vznítily katedrály. Ale on to není jenom symbol katolicismu, ale i francouzských dějin. Dějin stavitelství. Oni vymysleli gotické katedrály, ten lomený oblouk, jak jde kněžiště, jak to jde hrozně vysoko, jaký musí být ten opěrný systém, rozety, kudy tam chodí světlo, aby katedrála byla přesně na východ, kdy kněz káže, aby ho to osvětlovalo zezadu, to vycházející slunko, tím ho trochu zvětšuje. Toto přesně oni ti lotři džihádističtí vědí. Když používám pojem lotři, přebírám někdejší výraz prezidenta Sarkozyho, který o těchto džihádistech z přistěhovaleckých předměstí řekl, že to jsou lotři, pakáž a verbež. To nejsou moje výrazy, ale rád je po prezidentu Sarkozym opakuji. Takže oni to jsou opravdu lotři. A velmi podezřelé bylo, když před třemi roky začala hořet katedrála Notre Dame, že prezident Macron velmi rychle řekl: Nebyl to teroristický útok. Pak hořely katedrály v jiných městech, stejným způsobem. A zase se říkalo, ne, nebyl to terorismus, byl to šlendrián, a nesvádějme to na přistěhovalce. Ale těch případů už bylo hodně. Katedrála Notre Dame měla krásné náměstí, které je na západní straně, proti západní fasádě, tam ve dne v noci byly tisíce lidí, kteří to obdivovali. Tato katedrála byla vrcholem francouzské gotiky, tudy šly mnohokrát i dějiny. Touto katedrálou kráčel De Gaulle, když se v létě 44 vrátil do osvobozené Francie, a oni tam s ní potom udělali toto. Stál jsem už několikrát proti té katedrále a opravdu jsem musel tahat kapesník a bylo mně z toho opravdu smutno, protože to je škoda napáchaná na spoustu let. Francouzi na to vyčlenili spoustu peněz, dávali na to peníze francouzští milionáři a miliardáři, mají spoustu vynikajících architektů a techniků. Oni to zvládnou. Ale už to nikdy nebude ta katedrála, jak jsme ji znali.

Martina: Pane profesore Eichlere, myslíte si, že je nebezpečí, že, ať už jakýsi alibismus a nečinnost francouzské vlády, ale i evropských vlád, anebo Bruselu, že může právě vést k takovému tomu opaku, který způsobí, že lidé najednou začnou házet všechny přistěhovalce

do jednoho pytle? Že toho budou mít už dost, že vlastně může dojít ke spoustě nespravedlností, kterým se dalo zabránit, kdyby se všem měřilo stejným metrem? Hrozí to?

Jan Eichler: No, tohle určitě hrozí. Nejenom ve Francii, ta je v tomto směru nejdál. V tom směru krize soužití mezi etnickými Francouzi a přistěhovalci. Hrozí to i v Belgii, tam už bylo také několik vážných teroristických útoků. Zmínila jste Brusel, bruselské administrativy, ty jsou hodně odtržené od každodenního života. Ale i tam přece musely čelit tomu, když byly teroristické útoky v metru a na letišti. Tak byli uzavřeni ve svých kancelářích. A ve svých kancelářích byl uzavřený i generální tajemník NATO. A další jeho náměstkové, a třeba i generálové v rámci NATO. Najednou byli bezmocní a byli zamčení ve svých kancelářích. Takhle jim ti teroristé, ti džihádisté nastavili zrcadlo.

Martina: A teď už v médiích můžeme slyšet, že se situace ve Francii uklidňuje, že už bylo zatčeno mnohem méně útočníků. Jak si myslíte, že tento incident ve Francii dopadne? Odnese to onen policista, nebo četník, který střílel, situace se uklidní, nebo přechodně se uklidní? Jak si myslíte, že to teď může ve Francii vypadat v následujících měsících?

Jan Eichler: Četník bude exemplárně potrestán a odsouzen. Dostane několikaletý žalář, jeho rodina se bude muset odstěhovat. Měli tam i případy takových odborníků na přistěhovalectví, kteří se dokázali i dostat a takříkajíc penetrovat mezi ty mladé výrostky na těch předměstích. Naučili se arabsky, naučili se islám, aby tomu porozuměli. Ale pak o tom něco napsal a musel i s celou rodinou do USA, změnit křestní jméno, změnit příjmení a totéž i jeho rodina. Takže já předpokládám, že manželka a děti tohoto četníka, který vystřelil, bude muset měnit identitu, měnit bydliště, nelze vyloučit, že když on bude ve vězení, že tam za ním někoho pošlou a že on z toho vězení nevyjde živý. Toto nelze vyloučit. Určitě tam bude hodně trpět v tom vězení. Ale bohužel bude potrestán exemplárně.

Martina: A Francie se uklidní?

Jan Eichler: Francie se neuklidní. Ta už nebude taková, jako byla. Je zase otázka, kdy to propukne na jiném předměstí. Jiného města, třeba.

Martina: Kde je tvá čapka, Mariano?

Jan Eichler: No, to bych taky rád věděl.

Martina: Pane profesore, myslíte si, že ještě má Evropa šanci z této šlamastiky vybruslit?

Jan Eichler: Ta situace je velice vážná, už to ohrozilo spoustu svobod, na které jsem byli zvyklí. Už musíme být opatrnější i při cestování do zahraničí. Teď budu trochu osobní. V plaveckém stadionu v Podolí, do kterého přes 40 let chodím několikrát týdně, bylo to kdysi denně, ještě dneska pracuje jedna učitelka plavání, Věruška Civínová. Ta byla na olympiádě v roce 72 v Mnichově, kdy tam zaútočili na izraelské sportovce. Ti Palestinci. Ona i u toho byla. Byla z toho v šoku. Jí tenkrát bylo nějakých sedmnáct let. Pak se vdala, a jestli si vzpomenete, je to tak čtyři pět let, jak ten jeden džihádista v Hurghadě ubodal českou rekreantku.

Martina: Která tam byla na pláži.

Jan Eichler: Na té pláži. To byla její dcera, také trenérka a učitelka plavání. Takže v této rodině se to takto dvakrát projevilo.

Martina: Jak si myslíte, že by měla postupovat naše republika? Jste bezpečnostní expert. Jste znalec Francie.

Jan Eichler: Já jsem když tak expert na mezinárodní bezpečnost, a trochu spíše víc na tu vojenskou, než-li na tu vnitřní. Na tu expert nejsem. Ale chtělo by to sledovat, jaká je změna v přistěhovalecké legislativě Francie a dalších západních zemí, a tomu se skutečně přizpůsobit. Nedopustit „ghettoizaci“. Ve Francii tato ghettoizace začala tím, že postavili jedno ukázkové sídliště před padesáti lety,

před pětáctyřiceti lety, dvacet kiláků na sever od Paříže, byla to dvoutisícová taková lokalita, bylo to spíše městečko, než-li město, a teď už tam je 30 000 lidí. Stala se z toho železobetonová džungle. Kde oni jim ale postavili všechno. Obchody, školy, školky, knihovny, sportoviště. Oni o to neměli zájem. Tam to pojmenovali podle francouzských básníků a spisovatelů. Ti lotři si to přejmenovali po svém. Ulice šelem, Dostižiště, a podobně. Tak toto by se už nikde jinde nemělo opakovat. Protože ty lidi do takových francouzských Chánovů, velkých, 20 000, 30 000, nastěhujete snadno. Ale pak je problém je odtamtud dostat. A změnit to tam. Takže nám snad nehrozí to, že by se u nás budovala takováto ghetta pro přistěhovalce. Která jsou pak semeništěm extremismu i terorismu.

Martina: Pane profesore, na závěr po vás budu chtít přece jenom ani ne prognózu, spíše odhad. Když jsme vzpomínali ty dopisy, ať už bývalých generálů a armádních důstojníků, nebo i těch jsoucích, tak ti varovali, že Francie je na pokraji občanské války. Myslíte si, že tak to tam skončí?

Jan Eichler: Byl bych velice rád, kdyby ti francouzští generálové, důstojníci a praporčíci neměli pravdu a kdyby se mýlili. Ale další výbuchy násilí opravdu nelze vyloučit.

Martina: Pane profesore Jane Eichlere, já vám velmi děkuji za zhodnocení situace ve Francii i v Evropě. Vážím si toho. Děkuji.

Jan Eichler: Já vám děkuji za pozvání. Na shledanou.

| JAN EICHLER

..... (4 votes, average: **5,00** out of 5)

>> Podpora

Svobodný svět nabízí všechny články zdarma. Náš provoz se však neobejde bez nezbytné finanční podpory na provoz. Pokud se Vám Svobodný svět líbí, budeme vděčni za Vaši pravidelnou pomoc. Děkujeme!

Číslo účtu: 4221012329 / 0800

>> [Pravidla diskuze](#)

Než začnete komentovat článek, přečtěte si prosím [pravidla diskuze](#).

>> [Jak poslat článek?](#)

Chcete-li také přispět svým článkem, zašlete jej na e-mail: redakce (zavináč) svobodny-svet.cz. Pravidla jsou uvedena [zde](#).

Doporučené články:

[Když vláda dostane zvláštní pravomoce pro případ krize, bude krize Sekundární efekty této války](#)

[Proč by měli být lidé s protilátkami očkováni? „Nedokážu na to spolehlivě odpovědět,“ říká Bidenův z...](#)

[Šokovaný vyslanec](#)

[Stav trvalé infantilnosti](#)

[Neexperimentujme po „americku“ s našimi volbami](#)